"ترک لذت موجب عزت است". در ادیانی نظیر مسیحیت، بودایی و ... برخی (راهبه‌ها) از روابط جنسی و حتی ازدواج پرهیز می‌کنند و در واقع معتقد هستند برای رسیدن به عزت، می‌بایست لذات دنیوی ترک شوند. در آیین هندو، حتی لذت استفاده از غذا را جایز ندانسته و از خوردن گوشت پرهیز می‌کنند و صرفا از گیاهان تغذیه می‌کنند؛ زیرا معتقد هستند که پرهیز از مصرف گوشت، میل و شهوت را در وجودشان کاهش می‌دهد.

برخی حتی برای رسیدن به کمال بذر یک گل به همراه مقداری خاک را در کف دست گذاشته و منتظر رویش آن می‌شوند. آن‌ها معتقد هستند نباید از نعمات الهی و لذات دنیا بهره برد تا به کمال دست یافت.

چنین افرادی (نظیر هندوها) هنگامی که مسلمان می‌شوند، معتقدند حضرت علی نیز در اوج ریاضت بوده است زیرا شب‌ها نان و نمک می‌خوردند.در حالی که حضرت علی اهل ریاضتی این چنینی نبوده‌اند؛ البته حضرت علی در شب‌های آخر عمر و برخی شب‌ها این‌گونه غذا می‌خوردند نه در همه مواقع! و در کل توصیه شده است شب‌ها غذای سبک مصرف شود.

از دید اسلام (همه پیامبران): ترک لذات (ممنوعه = حرام) موجب عزت است. در اسلام فقط لذات حرام توصیه شده که ترک شوند تا انسان به عزت و کمال دست یابد.

خداوند خوردن حیوانات وحشی که دارای پنجه هستند را حرام کرده است. خداوند در سوره مبارکه انعام خوردن گاو، شتر، بز و گوسفند را به هر دو صورت نر و ماده توصیه کرده است زیرا افعال آن با کالبد فیزیکی آن مطابقت دارد. در واقع پوسته و مغز آن با هم هم‌خوان است.

کالبد و جسم مطابق با مغز و درون هر موجود است. این چهار حیوان روحیه‌ای که دارند در گوشتشان وجود داشته و هنگامی که گوشتشان تناول شود، این روحیه با روح انسان تضاد و تناقضی نخواهد داشت. اما خوردن حیوانات پنجه‌دار سبب پرخاشگری شده و گوشت خوک باعث افزایش شهوات در وجود انسان می‌شود. به همین ترتیب گوشت حیوانات و پرندگان وحشی سبب بروز خوی حیوانی و تاثیرات منفی می‌شود. بسیاری از حیوانات و گیاهان روح انسان را مسموم می‌کنند.

معده خانه هر بیماری است. پس برای جلوگیری از بیماری باید معده را سالم نگه داشت و به اندازه و متناسب غذا خورد. شب هنگام می‌بایست غذا زود خورده شود تا پیش از خواب غذا هضم شود تا خواب همراه با آرامش باشد. با این کار سموم بدن و معده نیز دفع می‌شوند. همچنین توصیه شده ایستاده غذا خورده نشود و انسان بهتر است روی زمین نشسته و غذا بخورد.

زمین محل آرامش انسان است. ارتباط انسان با زمین نباید قطع شود. در صورت قطع ارتباط بدن با زمین، سموم و انرژی‌های منفی بدن دفع نخواهد شد. مثلا وجود لایه پلاستیکی در ته کفش مانع برقراری این ارتباط و دفع سموم بدن می‌شود و بهتر است از پوشش‌های طبیعی استفاده شود.

خداوند در طبیعت آهن را پوشانده است، زیرا آهن برای انسان مضر است و انرژی‌های منفی به انسان وارد می‌کند. در ساختمان‌ها نیز تیرآهن‌ها باید پوشانده شوند.

❊ ❊ ❊

در سایر ادیان ترک لذات = ترک دنیا اما در اسلام ترک لذات یعنی ترک دنیای مذموم!

خداوند زینت‌های خود را در دنیا گسترده و آشکار کرده است تا انسان از آن‌ها استفاده کند. زینت‌هایی نظیر گل که زیبایی خداوند را نشان می‌دهد.

انسان نیز باید زینت داشته باشد اما مقدار زینت در هر جا میزانی دارد و باید بجا باشد. گل باید در گلدان باشد و نباید این گل را در آتش انداخت.

"قُل من حرّم زینة الله التی اخرج لعباده" (خداوند نعمت‌ها و زینت‌ها را برای بهره‌مندی انسان‌ها خلق کرده است.)

"لَیُغَیِّرُنَ خَلقَ الله" (شیطان قسم خورده است مخلوقات و نعمت‌های الهی را تغییر دهد.)

در نکاح لذتی است که در هیچ عمل خلافی وجود ندارد. لذتِ نگاه همراه با وفا به همسر در هیچ نگاه حرام و خیانت‌کارانه‌ای نیست.

خداوند در قرآن می‌فرماید، عده‌ای کر، کور و لال بوده و اهل تفکر نیستند. عده‌ای فریب شیطان را می‌خورند و در واقع همانند احشام ، کاه (پوسته گندم) را می‌خورند که اندکی از طعم گندم را دارا است و از خود گندم و مغز آن بی بهره می‌مانند. اما انسان‌های اهل تفکر مغز و گندم را می‌خورند و کاه را به باد می‌دهند.

نگاه خیانت‌آمیز مانند همان پوسته می‌ماند و فردی که درگیر پوسته شود (خیانت کند) نمی‌تواند نگاه وفادارانه به همسر خود داشته باشد و عاطفه انسانی را از دست می‌دهد.

انسان زمانی بیشترین لذت را می‌برد که عقل، گوش، زبان و نگاه خود را پاک نگه دارد و هر آنچه سموم و فضولات باشد را دفع کند و الاّ بختکی انسان را اسیر خود خواهد کرد و در نتیجه انسان آرام و راحت نخواهد بود.

اگر دافعه و جاذبه انسان به درستی کار کند (عدالت) ، آن‌گاه انسان لذت می‌برد. اگر همراه طعام آلودگی باشد انسان از طعام لذت نخواهد برد؛ اگر نگاه همراه با خیانت باشد، از نگاه به همسر خود لذت نخواهید برد.

العدلُ یَضَعُ الامور مَواضعها (عدل هر کاری (چیزی) را در جای خود قرار می‌دهد.)

وَ آتِ کل ذی حَقّ حقّها (حق هر صاحب حقی را بده)

علم و دانش + مهارت (مهارت و روش استفاده از نعمت‌ها) و قدرت سبب لذت بردن از نعمات الهی می‌شود.

علم و دانش + مهارت ⟵ ادب ⟵ هر چیزی جای خودش

یک بذر ابتدا پوسته را کنار زده و در دل خاک قرار می‌گیرد. سپس با کنار زدن خاک، از آن بیرون می‌آید.

خداوند در کنار سختی‌های زندگی، لذات و آسانی قرار داده است. (**انّ مَعَ العسرِ یُسرا**) . خداوند برای صبر لذت و اجری قرار داده است که این اجر، جز با صبر به دست نمی‌آید.

* * *

عدالت یعنی قانون زندگی را، با دانش و علم بدانیم و با مهارت و قدرت آن را انجام دهیم.

باید به جوانان روحیه داد که تو می‌توانی! (از دوران بچگی) که در دوران جوانی با قدرت و شجاعت باشد تا بتواند روی پای خود بایستد.

بسیاری از دعواهای خانواده‌ی همسران در این است که دو طرف معتقدند که فرزندشان را از دست می‌دهند؛ به همین دلیل استقلال را از فرزندان خود می‌گیرند، تا او را برای خود به ظاهر حفظ کنند، این در حالی است که تنها با محبت می‌توان فرزند خود را حفظ کرد نه با وابسته کردن او. از بچگی می‌بایست به فرزندان محبت کرد و به آن‌ها اعتماد به نفس داد.

عدالت یعنی حد وسط، نه افراط و نه تفریط، و باید بین جاذبه و دافعه تعادل برقرار کرد و به درستی از آن‌ها استفاده کرد و اندازه نگه داشت تا از آنچه جذب می‌کنیم بهره ببریم و از آنچه دفع می‌کنیم ضرر نکنیم.

خداوند پلی بر روی آتش قرار داده است که با عدالت و تعادل و اعتدال حرکت کردن از روی این پل، انسان به بهشت زندگی می‌رسد وگر نه در آتش زندگی سقوط می‌کند.